

Så er jeg begyndt at spekulere mere over det, og sagen er jo, at hvis man respekterer nationalstaten og nationalstatens suverænitet, kan man jo ikke skrive ind i en EU-forfatning, hvilken kompetence nationalstaten har, for så giver det sig selv, at nationalstaten som udgangspunkt har al suverænitet, al kompetence, og det, som nationalstaten så ikke har af suverænitet eller kompetence, er det, nationalstaten af egen drift i overensstemmelse med sin forfatningsmæssige tradition og tekst, altså hvad der står i grundloven, har valgt at overføre til et andet organ, her EU.

Men så giver det jo heller ingen mening, at man bagefter i EU-forfatningen skriver, hvad der så resterer ovre i nationalstaten, for det er jo alt det, der ikke specifikt er angivet i Traktaten som EU-kompetence. Og når man så alligevel vil skrive det ind i en EU-forfatning, er det altså, fordi – og det er dér, forståelseskløften kommer ind – at man sætter sig i EU's sted og siger, at det er EU, der er udgangspunktet over for nationalstaten, hvor vi andre kigger omvendt. Vi siger, at det er nationalstaten, der er vores udgangspunkt, det er dér, vi ser verden fra. Og så kigger vi på EU som det sted, hvor man så nationalt har valgt efter sin forfatning, sin traktat, sin grundlov, at overføre bestemte kompetencer, og så bór det også fremgå krystalklart, hvad det er, man har overført.

Det er den forståelseskløft, der er, og det er jo åbenlyst, at vi ser tingene ud fra to helt forskellige udgangspunkter: nationalstaten eller EU.

KL. 19.05

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti hilser vi med meget stor tilfredshed, at Folketinget i dag får lejlighed til at diskutere EU's fremtid. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, at det er meget vigtigt, at Den Europæiske Union på dette tidspunkt i historien får en ny grundtraktat. Det er der behov for af mange grunde.

Men inden jeg tager fat på selve den del af det, som vedrører den nye grundtraktats indhold, vil jeg godt sige om den debat, som jeg synes vi skal have og har i dag og skal have i de kommende år, indtil en ny grundtraktat er vedtaget, at det er altså af stor betydning for debattens seriositet og indhold, at det netop bliver en debat om indholdet. Og der er det forstemmen-

de, at vi allerede her i dag i virkeligheden kan se, hvordan visse politiske kræfter har valgt på forhånd at forsøge at mistænkeliggøre debatten, mistænkeliggøre indholdet af Traktaten, mistænkeliggøre de traditionelle EU-tilhængeres motiver ved f.eks. at forvrænge begreber.

Det er sådan noget med – og man mærker jo tydeligt, at det bliver taktikken fra de traditionelle EU-modstanderes side – at man skal forsøge at fordreje nogle begreber. F.eks. hører vi hele tiden, at det er meget betænkeligt, at EU nu skal have en valgt præsident. EU har en præsident i dag. På engelsk hedder formand president; der er slet ikke noget nyt i det. Men man bruger sådan nogle begreber til at forsøge at forskrække vælgerne.

Man forsøger også at sige, når vi taler om forfatningstraktat, at så er det en forfatning, så er det det samme som en grundlov, og så er det i virkeligheden noget, der skal træde i stedet for den danske grundlov, som om der var sådan en europæisk statsdannelse på vej. Det bruger man så til at hævde, at det er os traditionelle tilhængere, som er uærlige, når det i virkeligheden er modstanderne, der på den måde allerede har startet en meget uærlig debat. Jeg synes, det er forstemmende, at vi allerede skal opleve det her i dag.

Men om grundtraktaten: Ja, der er vigtigt, at vi får en ny grundtraktat. Den Europæiske Union har jo været en kæmpesucces. Den bidrager til fred, sikkerhed og stabilitet i Europa og til økonomisk fremgang og velfærd for Europas borgere. Men alt kan jo gøres bedre, og vi må nok sige, at traktaterne efterhånden er blevet ganske komplicerede og uigennemskuelige for folk.

For mange borgere er EU noget meget fjernt. EU bliver også af mange opfattet som et samarbejde, der ikke er tilstrækkelig demokratisk. Og beslutningsprocesserne i Den Europæiske Union kunne godt gøres mere effektive og er ikke, som de fungerer i dag, tilstrækkelig åbne.

Dertil kommer så udvidelsen, som vi kan forvente i 2004 med 10 nye lande, der dramatisk vil ændre Den Europæiske Union fra 15 til 25 medlemslande, og senere kommer flere jo til. Det vil stille endnu større krav til en struktur, der er effektiv.

Der er også mange, ikke mindst her i Danmark, der frygter, at Den Europæiske Union er sådan en glidebane, hvor der ikke er nogen ende på, hvad Den Europæiske Union skal tage sig af, og altså at der ikke er nogen begrænsninger for